

ת"פ 20/22237 - מדינת ישראל נגד יחיאל אביטבול

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 20-09-22237 מדינת ישראל נ' אביטבול

בפני כבוד השופטת אחינעם צוריאל
בעניין: המדינה המאשימה
ע"י ב"כ עוה"ד לבנת רחמים בני
נגד
הנאשם יחיאל אביטבול
ע"י ב"כ עוה"ד בן יהודה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעובדות כתוב האישום המתוון בעבירה של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

2. על פי עובדות כתוב האישום המתוון, עobar לאירועים מושא כתוב האישום הלואה המתלוון כסוף לנאים ובתמורה להעbir לו הנאשם שיקים לפירעון בתאריכים עתידיים. כאשר הגיע מועד הפירעון של אחד השיקים, התקשר הנאשם למATALON ובקש ממנו שלא להפקיד את השיק אך המתוון השיב לו כי לא יוכל להמתין. נכון אמרו, ביום 18.12.16 כתוב לו "אני כמעט רצחתי שביל אבא לי אני אוציא לך את הלב, היום אני יושב עלייך, תשאל את אליעזר מי אני", לאחר מכן כתוב "יש לי חברים בבת ים", וכןשלח הודעה נוספת נספפת ובה כתוב "אני רוצה את הראש שלך אני רוצה דם". למחרת היום שלח הנאשם למATALON הודעה נוספת נספפת ובה כתוב "היום אתה מת", ביום 18.12.21 כתוב למATALON "אם אתה נופל לי בידיים אתה מת, אני גוזר אותך", הכל בכוונה להפחיתו או להקניתו.

3. הצדדים הגיעו להסדר דין ולפיו הנאשם יודה בעובדות כתוב האישום המתוון, אך לא יורשע לצורך בחינת אפשרות צירוף התקיק לתיק אחר. בסופו של יום החלטת הנאשם שלא לצרף את התקיק והצדדים טענו לעונש באופן חופשי.

טענות הצדדים

עמוד 1

.4. באת כוח המאשימה עמדה על הערכיים המוגנים שנפגעו, והדגישה את הפגיעה בשלות נפשו של המתלון. לשיטת המאשימה, העבירה בה הורשע הנאשם מהייבת ענישה מרתקעה שכן מדובר בפגיעה ממשמעית בערכיים המוגנים. המאשימה עתרה למתחם הנע בין מאסר קצר שיכל וירוצה בעבודות שירות ל-12 חודשים מאסר בפועל בגין ענישה נלוית, הכוללת אף רכיב של פיצוי למתלון. נוכח עברו הפלילי של הנאשם ובاهדר הליך שיקומי עתרה המאשימה לנזוז על הנאשם עונש המצוין ברף המתחם אך לא בתחוםו.

.5. בא כוח הנאשם הדגיש בטיעוני את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ואת השינוי של המאשימה בהגשת כתב האישום, אשר הוגש כשבטים לאחר ביצוע העבירה. עוד צוין כי בעת ביצוע העבירה היה הנאשם געדר עבר פלילי. ב"כ הנאשם טען כי בעבירות אלו מתחם העונש ההולם מתחילה במאסר מוותנה, ונוכח הodiumו של הנאשם במיחס לו ולקיחת האחריות יש להסתפק בענישה צופת פני עתיד. עוד צוין כי כתב האישום לא כלל עתירה למאסר, ועל כן יש להסתפק בענישה צופה פני עתיד אף מן הטעם זהה.

דברי הנאשם

.6. בדבריו לבית המשפט הדגיש הנאשם כי מדובר היה בדיורים בלבד, שלא התבכוו אף פנים אל פנים אלא רק בטלפון. עוד ציין הנאשם כי הגן על עצמו שכך המתלון דיבר אליו באותו אופן.

קביעת מתחם העונש ההולם

.7. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעקרון ההלימה, ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. בישום עקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי יתחשב בית המשפט בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

.8. עבירת האיומים חולשת על הערך המוגן של השמירה על שלמות נפשו של האדם בעבור האפשרות לחו"ם קופשיים מלחכים, היינו שמירה על אוטונומיה הפרט ועל תחושת הביטחון האישית.

.9. אם לעניינו דברים שנאמרו בהקשר זה בע"פ 88/103 **ליקטמן נ' מדינת ישראל:**

"**מניעת הפחדה והקנטה** לשמן היא שעומדת **ביסוד האינטרס החברתי** המוגן בעבירה האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה הוא להגן על שלמות נפשו של הפרט(*person's peace of mind*) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט. כי גם

אם אמרנו, שאין בסעיף 192, בהבדל מסעיף 428, דרישת, שמטרת האIOS תהא להניע את המאIOS לעשות מעשה או להימנע ממעשה, בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים אIOSים Per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאIOSים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת..."

10. כך גם ברא"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל:

"הIOS הוא, כאמור, ביטוי שהמשפט מטייל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכיהם אחרים ובهم שלמות נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. IOS מסקן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כורך IOS גם בצייפיה להתנהגות מסוימת מצד המאIOSים שהמאIOSים מבקש להשיג באמצעות השמעת IOS".

11. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, עיון בפסקה מגלה כי ככל שעבירות IOS עומדת בפני עצמה כعقوبة ייחודית ומבלית שנלווה לה אקט פיזי אלים או שימוש באמצעי מדגים להמחשת IOSים, נהגים בתו המשפט לקבע את הגבול התיכון של מתחם הענישה במאסר מוותנה בצירוף ענישה נלוות ובמקרים חמורים יותר במספר חודשים מאסר ספורים, בעוד שהגבול העליון של המתחם משתנה בין 8 ל- 12 חודשים מאסר בפועל. מעיון בפסקה ניתן לראות כי אין דין IOSים שהושמעו בטלפון דין IOSים שהושמעו פנים אל פנים או בנסיבות של אחרים, ואין דין IOSים חד פעמי דין רצח של IOSים. כמו כן בעת קביעת המתחם נבחן הקשר בין IOSים למאIOSים והrukע להשמעת IOSים. ראו למשל:

א. ת"פ (קריות) 19-01-19 79660-01-01 מדינת ישראל נ' פלוני (20.05.21) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות IOSים. בתו של הנאשם לומדת עם בתה של המתלוונת ועל רקע סכסוך בין השתיים, פנתה המתלוונת לבתו של הנאשם וביקשה ממנה שלא תפנה עוד לבתה. בעקבות זאת הנאשם התקשר למתלוונת ואים עליה שיחרג אותה ואת בלה וכי בתה "לא תלך עוד על הרגליים". בשיחה נוספת איים על המתלוונת. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם בין מע"ת ועד 10 חודשים מאסר בפועל. תוך התחשבות בחלוף הזמן, בית המשפט גזר עליו מאסר על תנאי ופיצוי למתלוונת בסך 2,500 ₪.

ב. ת"פ (רמלה) 19-04-19 39416-04-01 מדינת ישראל נ' אבי מדינה (20.2.23) - הנאשם הורשע על פי הודהתו באIOSים בשיחת טלפון על עובדת סוציאלית במחילקת הרוחה בעיריית רמלה, בפגיעה באחותו. בית המשפט קבע מתחם הנע בין ענישה צופת פני עתיד למשך חודשי עבודה שירות ובסיומו של יום גזר על הנאשם, בעל עבר פלילי מכובד, מאסר על תנאי, קנס בסך 3,000 ₪ והתחייבות.

ג. ת"פ (רמלה) 18-03-18 7705-03-01 מדינת ישראל נ' סולימן אמסעאץ (25.02.20) - הנאשם הורשע, על פי הודהתו, בכתב אישום מתקן ובתיק נסף, בעבירות IOSים. על פי עבודות כתב האישום המתקן,

במועד הרלבנטי, עבד המטלון כמנהל בפועל של חברת הסעים ואילו הנאשם הועסק בתחזוקת רכבים בחברה. המטלון הביא לחברה עובד נוסף שיעסוק בתחזוקת רכבים, דבר שעורר את זעמו של הנאשם. באותו נסיבות, איים הנאשם על המטלון במספר הזרמנויות. על פי כתב האישום בתיק המצורף, הנאשם הגיע למשרדי הרוחה בלבד, ניגש לעובדת הסוציאלית בעת שטיפלה באחיה, ודרש ממנו לטפל בעניינו כאשר ביקש ממנו המטלון נתן שימתיון עד שתסייע את הטיפול באחיה, צעק הנאשם לעברה "אני אשrown את המשרד ואגמור את הסיפור זהה עוד היום". בית המשפט קבע כי מדובר בשני אירועים נפרדים וקבע את מתחם העונש ההולם לתיק העיקרי כגע בין מאסר מותנה לבין 3 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ובאשר לתיק הנוסף כבע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר בן 45 יום אשר ירצה בדרך של ע"ש, 4 חודשים מאסר על תנאי ופיצו למטלונים.

ד. ת"פ (רח') 15-11-2648 מדינת ישראל נ' יוסי גלבוע (6.7.17) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוצאות באזומיים על שכנו. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר על תנאי למס' 3 חודשים מאסר בפועל וגורר על הנאשם מאסר על תנאי, פיצוי סימלי למטלון והתחייבות. בערעור לבית המשפט המחויז בוטלה הרשעה המערעת, והפיצוי נותר על כנו.

ה. ת"פ 15-06-42312 מדינת ישראל נ' אbial דוד לוי (20.1.16) - הנאשם הורשע בעבירה אזומיים כלפי שני מטלונים אשר לדבריו אחוותו פגעו בה בקבוצת וואטסאפ. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ל-12 חודשים מאסר בפועל וגורר על הנאשם, בן 18, צו של"צ, מאסרים על תנאי, צו מבנן וקנס.

12. בבחינת הנسبות הקשורות לביצוע העבירה נתתי דעת לי לבחינה בין איום מילולי לבין איום באמצעות אמצעי מדגים כגון סיכון וכדומה, או אך מתחם העונש ההולם גבוה יותר. כמו כן, מדובר בדברי איום שלא נאמרו פנימה אל פנים אלא באמצעות הודעות בטלפון. עם זאת, הנאשם שלח חמישה הודעות בעלי תוכן מאיים ובוטה למטלון במהלך כ-6 ימים. לא מדובר באירוע נקודתי, בעל אופי ספונטני אלא במעשה עברייני עליו חזר הנאשם פעמיים, וזאת על מנת להשיג את מטרתו ולהניא את המטלון מההפקיד את השיק שנותן לו.

נוכח האמור, סבורתני כי מידת הפגיעה בערך המוגן במקרה במקרה זה אינה מן הנמוכות. בהינתן כל המפורט לעיל - אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נع בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשים מאסר בפועל בנסיבות עונישה נלוית.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

13. במקרה דנן לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולה. הנאשם, בן 47, הודה במיחס לו וחסר זמן שיפוט. יחד עם זאת, בדבריו בבית המשפט נתה לצמצם את חלקו.

במועד ביצוע העבירה היה הנאשם נעדר עבר פלילי, אך אין מדובר בהסתבות יחידה של הנאשם עם רשות החוק. לנאם הרשעה נוספת בעבירות אלימות, המאוחרת לאירוע מושא כתוב האישום.

עוד נתתי דעתך לחולף הזמן, שכן העבירה נעבירה לפני למעלה מרבע שנים, ואף כתוב האישום הוגש כשתיים לאחר ביצוע העבירה.

כמו כן יש ליתן את הדעת לשיקולי הרתעה היחיד והרטעת הרבים. חברה שומרת חוק אינה יכולה להשלים עם התנוגות אלימה ופורעת חוק או לגנות כלפיה סובלנות או סלחנות. אין כל ערך ברטוריקה המגנה אלימות כאשר אינה מגובה בענישה מرتעה.

סוף דבר

14. לאחר שקהלתי את מכלול השיקולים כאמור לעיל, מצאתי לגזר את עונשו של הנאשם בחלוקת התחתון של המתחם, ולהסתפק בענישה צופה פנוי עתיד. יחד עם זאת, משיקולי הרתעה עונשו של הנאשם כולל רכיבים כספיים משמעותיים.

אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 3 חודשים מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מהיום שלא יעבור כל עבירות אלימות כולל עבירות אiomים מסוג עווין.

ב. 6 חודשים מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מהיום שלא יעבור כל עבירות אלימות מסוג פשי.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורה. הקנס ישולם ב - 10 תשלוםומים חודשיים שוים ורצופים, החל מיום 1.6.23 ובמשך כל 01 לחודש של אחרים. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתריה לפירעון מיידי ותוספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלוף הקנס.

ד. הנאשם יפיצה את המתלוון בסך של 2,500 ₪. הפיצוי ישולם ב - 10 תשלוםומים שוים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.6.23 ובמשך כל 01 לחודש של אחרים.

את הקנס/הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהדריכים הבאים:

בכרטיס אשראי - באתר המקורי של רשות האכיפה והגביה: www.eca.gov.il.

- במקודם לשירות טלפון בשירות עצמי (מרכז גביה) בטל' 35592* או בטל' 0055000-073.
- בזמן כל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהות בלבד (אין צורך בהציג שובר תשלום).

אני מבהירה לנאים כי כל סכום שישולם על ידי יזקוף תחילת לטובת הפיזי ורק לאחר השלמת מלאה הפיזי יזקפו התשלומים לזכות הקנס.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ו' ניסן תשפ"ג, 28 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.